

POSTANOWIENIE

Dnia 19.11.2015r.

Sąd Okręgowy wS.Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO w S. Tadeusz Stodola

Protokolant sekretarz sądowy Wojciech Kazaniecki

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w S.del. do Prokuratury Okręgowej wS. Anny Janas

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Areszcie Śledczym w S. - Oddział Zewnętrzny w U. wniosku **skazanego P. S. s. J.** o udzielenie zezwolenia na odbywanie kary poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego

na podstawie art.6 ust.1 pkt 2 oraz art.6 ust.3 i art.7 ustawy z dnia 7 września 2007r. o wykonaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego (Dz.U. z 2010r. Nr 142 poz.960) w zw. z art.14 ust.1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015r. poz.396)

postanawia:

odmówić skazanemu P. S. s. J. i G., ur. dnia (...) w S., nr PESEL (...) **zezwoleń na odbywanie poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego kary zastępczej 264 dni pozbawienia wolności** orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 08.04.2013r., sygn. akt XIV K 157/13 za czyn z art.270§1kk,

UZASADNIENIE

Skazany P. S. wystąpił z wnioskiem o udzielenie mu zezwolenia na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego, motywując go chęcią zapewnienia schorowanej matce i siostrze niezbędnej pomocy finansowej.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art.6 ust.1 pkt 1, 2 ustawy z dnia 7 września 2007r. o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego, zezwolenia na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego można udzielić wobec skazanego, któremu orzeczono karę pozbawienia wolności nieprzekraczającą jednego roku, a nie zachodzą warunki przewidziane w art.64§2 kk oraz jest to wystarczające dla osiągnięcia celów kary. Przepisy ustawy stosuje się również do skazanego, wobec którego orzeczono zastępczą karę pozbawienia wolności za przestępstwo.

Skazanemu, który rozpoczął już odbywanie kary w zakładzie karnym, można udzielić zezwolenia na odbycie w systemie dozoru elektronicznego pozostałej części kary, jeżeli za udzieleniem zezwolenia przemawia dotychczasowa postawa i zachowanie skazanego. Z opinii Dyrektora Aresztu Śledczego w S. z dnia 18.10.2015r. wynika, że skazany w czasie odbywania kary nie był karany dyscyplinarnie, nie korzystał także z nagrody regulaminowej. Wobec przełożonych jest regulaminowy, ze współosadzonymi układa zgodne relacje. Nie ulega wątpliwości, że skazany jedynie poprawnie poddał się karze, co jest obowiązkiem każdego skazanego, a co nie jest jednak wystarczające do uznania, że jego resocjalizacja w warunkach zakładu karnego została zakończona. Nadto, skazany karę pozbawienia wolności odbywa w systemie zwykłym i nie wyraża chęci zmiany na system programowanego oddziaływania. To oznacza, że skazany nie włączył się w sposób aktywny w proces resocjalizacji.

Skazany od 2.10.2015r. odbywa karę zastępczą 264 dni pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 08.04.2013r. w sprawie XIVK 157/13 za czyn z art.270§1kk. Wskazać w tym miejscu trzeba, że Sąd orzekający w powyższej sprawie początkowo wymierzył P. S. karę ograniczenia wolności, jednak z uwagi na uchylenia się przez niego od wykonywania orzeczonej kary, zarządzono wykonanie kary zastępczej pozbawienia wolności.

Analiza zapisów wynikających z KRK z dnia 16.10.2015r. potwierdza, że skazany nie jest sprawcą, który porządek prawny naruszył w sposób przypadkowy. Z dokumentu tego wynika, że skazany był kilkakrotnie karany w tym za czyny przeciwko mieniu z art.279§1kk, art.283kk w sprawie XIIIK 1512/05, z art.279§1kk w sprawie IIK 660/05, XIIIK 94/08, z art.62 ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w sprawach: IIK 660/05 i IIK 365/06. Nadto, w sprawie IIK 660/05 Sąd orzekający wymierzył skazanemu karę pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem której wykonanie następnie zarządzono, na mocy postanowienia z dnia 3.11.2008r. Również, w dniu 18.11.2010r. skazany opuścił Areszt Śledczy w S. w związku z udzielonym warunkowym przedterminowym zwolnieniem z reszty kary pozbawienia wolności orzeczonej za czyny z art.278§1kk, art.275§1kk, art.279§1kk w sprawie IIK 660/05. Jednak i ten zastosowany wobec skazanego środek probacyjny okazał się nieskuteczny i skazany ponownie został osadzony.

To, zdaniem Sądu, dowodzi, że skazany jest sprawcą wyjątkowo niepoprawnym, który nie potrafił docenić orzekanych wobec niego kar o charakterze wolnościowym i stosowanych środków związanych z poddaniem sprawcy próbie. Taka postawa skazanego nie daje gwarancji jego poprawnego funkcjonowania w warunkach poza jednostką penitencjarną, w tym przestrzegania porządku prawnego i stosowania się do nałożonych obowiązków w czasie odbywania kary w systemie dozoru elektronicznego. Stąd też, w ocenie Sądu, skazany wymaga oddziaływań wychowawczych, które powinny być wobec niego kontynuowane w warunkach izolacji więziennej.

Również, zachowania skazanego na wolności nie można uznać za pozytywne. Jak wynika z wywiadu środowiskowego z dnia 12-14.10.2015r. skazany ma poważne problemy alkoholowe. Z tego względu, kilkakrotnie przebywał w Izbie Wyrzeźwień. Z informacji policji z dnia 14.10.2015r. wynika, że w miejscu zamieszkania skazanego wielokrotnie dochodziło do interwencji policji, w czasie których skazany znajdował się pod wpływem alkoholu. W celu zaś zapobieżenia dalszym awanturom, był umieszczany w SORPA w celu wyrzeźwienia. Nadto, z ustaleń kuratora sądowego wynika, że skazany wobec matki zachowywał się naganie. Zastraszał ją, szantażował i używał w stosunku do niej słów wulgarnych. Z relacji matki wynika, że obawia się o swoje bezpieczeństwo.

W ocenie Sądu, naganne zachowanie skazanego na wolności, nieskuteczność stosowanych wobec niego środków probacyjnych oraz brak aktywności w procesie resocjalizacji pozwalają stwierdzić, że odbywanie przez skazanego kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego nie byłoby wystarczające do osiągnięcia celów kary. Względny bezpieczeństwa oraz stopień demoralizacji skazanego nie przemawiają za celowością odbywania przez niego kary w systemie dozoru elektronicznego.

Uznając wniosek skazanego o udzielenie zezwolenia na odbywanie kary poza zakładem karnym, w systemie dozoru elektronicznego za niezasadny, postanowiono jak wyżej.